

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา  
เรื่อง การเลื่อนเงินเดือนอธิการบดีซึ่งดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์  
ที่ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงสุดของตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ระดับ ๙

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๒.๔)/ ๑๐๗๓๒ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า เดิมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีที่ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงสุดของตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ระดับ ๙ จะได้รับเงินเดือนในอันดับ ท ๑๐ ได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘ (ค) (๑.๑.๑) และ (๑.๑.๒) แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งได้นำหลักการงานของผู้บริหารระดับสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญที่ต้องมีปริมาณมาก อีกทั้งยังต้องรับผิดชอบงานของทั้งส่วนราชการในฐานะที่เป็นผู้บริหารระดับสูงแตกต่างจากข้าราชการสายวิชาการที่ได้รับเงินเดือนในอันดับเดียวกัน เพื่อให้สอดคล้องกับภาระงานที่ต้องรับผิดชอบ ก.พ. จึงกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงดังกล่าวได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นอีกหนึ่งอันดับตามข้อ ๕ แห่ง กฎ ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีซึ่งได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงสุดของอันดับ ท ๑๐ ได้รับเงินเดือนในอันดับ ท ๑๑ ซึ่งเป็นอันดับที่สูงขึ้นไปหนึ่งอันดับได้ ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกาศใช้บังคับ ได้ยกเลิกกฎกระทรวงฉบับดังกล่าวและได้นำหลักการมากำหนดไว้ในมาตรา ๒๖ โดยกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีที่ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงสุดของตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไปในขณะที่ยังดำรงตำแหน่ง ให้ได้รับเงินเดือนจนถึงขั้นสูงสุดของตำแหน่งรองศาสตราจารย์ได้ กรณีมีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยว่า ตามที่มาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติไว้ดังกล่าวนี้ หมายความว่า อธิการบดีที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ที่ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงสุดของตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ระดับ ๙ จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนจนถึงขั้นสูงสุดของตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ระดับ ๑๑ หรือจะได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงสุดของตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ระดับ ๑๐ เพียงอันดับเดียว

คณะกรรมการเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบราชการ ทำหน้าที่แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นแตกต่างกันสองความเห็น ดังนี้

๑. เสียงส่วนใหญ่เห็นว่า ความว่า สูงสุดของตำแหน่งรองศาสตราจารย์ คือ รองศาสตราจารย์ ระดับ ๑๑ ดังนั้น ผู้ที่ดำรงตำแหน่งอธิการบดีที่รับเงินเดือนในตำแหน่งรองศาสตราจารย์เมื่อได้รับเงินเดือนเต็มขั้นของตำแหน่งรองศาสตราจารย์ คือ ท ๙ แล้ว สามารถรับเงินเดือนในอันดับสูงขึ้นได้จนถึงระดับ ๑๑ ไม่ขัดกับที่กฎหมายบัญญัติ เพราะหากตีความว่าให้ผู้

ที่ดำรงตำแหน่งอธิการบดีที่ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงสุดของตำแหน่งรองศาสตราจารย์ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นเพียงศาสตราจารย์ ระดับ ๑๐ อันดับเดียวแล้ว อาจทำให้ไม่สามารถตีความไปถึงอธิการบดีที่รับเงินเดือนในตำแหน่งศาสตราจารย์ที่ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงสุดของ ๑๐ ได้ เนื่องจากมาตรา ๒๖ ดังกล่าวไม่ได้บัญญัติเรื่องการรับเงินเดือนของอธิการบดีที่รับเงินเดือนในตำแหน่งศาสตราจารย์ไว้ชัดเจน จะทำให้การแปลความมาตรา ๒๖ มีความหมายเฉพาะการกำหนดให้รับเงินเดือนของอธิการบดีที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ที่ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงสุดของรองศาสตราจารย์ ๓ แล้วเท่านั้น อีกทั้งตำแหน่งอธิการบดีเทียบได้กับตำแหน่งอธิบดี แม้การเข้าสู่ตำแหน่งอธิการบดีของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาจะแตกต่างจากของข้าราชการพลเรือน แต่ภาระหน้าที่ความรับผิดชอบในฐานะผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานไม่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงต้องแปลความมาตรา ๒๖ ให้เป็นไปในทำนองเดียวกับของข้าราชการพลเรือนที่ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีที่ได้เงินเดือนถึงขั้นสูงสุด ๓ ๑๐ ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ๓ ๑๑ ได้

๒. เสียงส่วนน้อยมีความเห็นต่างไปว่า การแปลความตามมาตรา ๒๖ ควรต้องใช้หลักการเดียวกับที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลข้าราชการพลเรือนที่กำหนดให้อธิบดีที่ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงสุด ๓ ๑๐ แล้วให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ๓ ๑๑ ได้เพียงอันดับเดียวเท่านั้น เนื่องจากโดยปกติข้าราชการที่จะดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ อันดับ ๑๑ ได้นั้น จะต้องผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่ ก.พ.อ. กำหนดไว้ในประกาศ ก.พ.อ. จึงจะสามารถให้ดำรงตำแหน่งอันดับ ๑๑ ได้ ดังนั้น ผู้ที่จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนในอันดับ ๓ ๑๑ จึงต้องมีคุณสมบัติเป็นผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ อันดับ ๑๐ ก่อนจึงจะเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินเดือนในอันดับ ๓ ๑๑ ได้ จึงต้องถือว่าสูงสุดของตำแหน่งศาสตราจารย์ คือ อันดับ ๑๐ ซึ่งเป็นอันดับที่เลื่อนไหลได้ ซึ่งการได้รับเงินเดือนในอันดับ ๑๐ ของผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ก็เป็นอันดับเงินเดือนที่จะได้รับตามปกติ หากให้รองศาสตราจารย์ได้รับเงินเดือนไปจนถึงอันดับ ๓ ๑๑ ก็จะไม่ใช้การรับเงินเดือนโดยใช้หลักทั่วไป ดังนั้น รองศาสตราจารย์ที่ดำรงตำแหน่งอธิการบดีที่ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงสุดของตำแหน่งรองศาสตราจารย์แล้วจะสามารถได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงกว่าเดิมเพียงอันดับเดียว คือ อันดับ ๑๐ เท่านั้น

คณะกรรมการเห็นว่า เนื่องจากกรณีอนุกรรมการมีความเห็นที่แตกต่างกัน ประกอบกับเป็นเรื่องที่อาจกระทบสิทธิของข้าราชการได้ อีกทั้งอาจมีผลผูกพันต่อไปในอนาคตกับสถาบันอุดมศึกษาอีกหลายแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จึงให้หารือมายังคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อวินิจฉัยตีความ

**คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘)** ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า มาตรา ๒๖<sup>๑</sup> วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ

<sup>๑</sup>มาตรา ๒๖ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดไปดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารในตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดไปดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารในตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี เมื่อได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงสุดของตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไปในขณะที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ให้ได้รับเงินเดือนจนถึงขั้นสูงสุดของตำแหน่งศาสตราจารย์ได้ จึงเห็นได้ว่ากฎหมายดังกล่าวมีบทบัญญัติที่กำหนดให้การได้รับเงินเดือนของผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีแตกต่างไปจากการได้รับเงินเดือนของผู้ดำรงตำแหน่งบริหารอื่นที่ต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง การที่มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีเมื่อได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงสุดของตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไปในขณะที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ให้ได้รับเงินเดือนจนถึงขั้นสูงสุดของตำแหน่งศาสตราจารย์ได้ อธิการบดีซึ่งดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ที่ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงสุดของตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ระดับ ๙ จึงมีสิทธิได้รับเงินเดือนจนถึงขั้นสูงสุดของตำแหน่งศาสตราจารย์ คือ ตำแหน่งศาสตราจารย์ ระดับ ๑๑ ได้ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งอธิการบดี อันเป็นการได้รับยกเว้นตามกฎหมายเพราะดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหาร ซึ่งไม่เกี่ยวกับการประเมินคุณสมบัติและผลงานทางวิชาการเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นแต่อย่างใด

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จਾਲะ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๕๓

ให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี เมื่อได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงสุดของตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไปในขณะที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ให้ได้รับเงินเดือนจนถึงขั้นสูงสุดของตำแหน่งศาสตราจารย์ได้

ให้ผู้ช่วยอธิการบดี และรองคณบดีหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ได้รับเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

เมื่อผู้บริหารตามวรรคหนึ่งและวรรคสองพ้นจากตำแหน่งประเภทผู้บริหารแล้ว ให้ผู้นั้นกลับไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดิมและให้รับเงินเดือนตามตำแหน่งนั้นในขั้นที่ได้รับอยู่ในขณะที่พ้นตำแหน่งประเภทผู้บริหาร

การได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๒๖ ไม่ตัดสิทธิข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งวิชาการในการได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการตามตำแหน่งวิชาการที่ตนครองอยู่